

SUPPLEMENT

התרת קללות

Attached hereto as two exhibits. The first consists of three (3) pages and presents an example of the practice of התרת קללות taken from a מחזור that follows the Roman Rite and was published in the 1500's. The second exhibit consists of six (6) pages and presents an example of the practice of התרת קללות taken from a מחזור that follows the Sephardic Rite today.

היא אורי קדשך " ארי על דבית-קדשך חל רונך עלי וכדו יתוכר רונך מני ותרחם עלי :
 תה הא על מיסר אלדא פורקני אנא רחמיך ולא אודעו ארי תוקפי ותושבחת דחילא " אמר
 במיטריה ותהלי לפרוק : וסבתם ותקבלון אולפן חדת בחדא סבחר צדיקניא : ואמרו
 ותיסרון בערנא והיא אודו קדם " עלו בטמיה חווי בעמסיא עברוה צדיקניא ארי תקיף טמיה
 וסו שבחו קדם " ארי גבורן עבר גליא דא בכל ארעא : עלי בועו ושבחי
 בני שתא דציון ארי רכא אסר לאשראה שכנתיה בניך קדישא ד' ישראל :

על דאיתבך ושחבט ססיה ראלתא רבאוקיטאל עלם
 ולעלם עלמא

נואלנו

" עבאות טמו קדוש ישראל ברך אתה " יאלרינו סלך העולם צור כל
 העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האוסר ועושה הפסד ומקים שכל
 דבריו נאמרים באמת ונאמן אתה הוא " אלרינו ונאמנים דבריך ודבר אחד סכל דבריך אחר
 לא ישוב ריקם כי אל נאמן אתה ברוך אתה " האל הנאמן בכל דבריו רחם על
 ציון כי היא בית חיינו ולענומת נפש תנקום נקם במהרה ביכנו ברוך אתה " מנחם ציון בבניה
 שפחתנו " אלרינו באליהו הנביא עברך ובכבוד בן ישי ששיחך במהרה יבא
 ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא יחלו עוד אחרים את כבודו בי בשם קדשך נשבעת לו שלא
 יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה " בגן דוד : על התורה ועל העבודה ועל
 הנביאים ועל יום השבת ותהי ועל יום חג השעוע הזה שנתת לנו " אלרינו
 למנוחה ולקדושה לשטון ולטמחה לחיים ולכבוד ולתפארת על הכל " אלרינו
 אנו סוד וזל ומכרכים את סמך תמיד אלרי ישענו ברוך אתה " מקדש השבת
 ו ישראל והומנים :

וחזון ספר תורה לאחולאד שאכח מי שברך או ידרשון וגו' מרין תלחון כסדר אחמול ואמרי
 עושה השלום שכתוב למעלה ביום ראשון
 סדר התרת הקללות

ברשות

בית דין של מעלה וברשות בית דין של כסה וברשות תורתנו הקדושה
 וברשות סנהדרין גדולה וברשות סנהדרין קטנה וברשות הקהל הקדוש
 הזה מותרים יהיו כל קללות אלות שמתות חרמים אררים גרויים בטויים בשופים וכל דברים
 רעים וחרמות רעים שחושבו בבית שום יהודי או יהודית ובפרט אותם שהושכו על רבי
 פלוני או סרת פלוגתא או על שום אחד מבני ביתו קללות שקללוהו אחרים או שקלל הוא את
 אחרים או שקלל הוא את עצמו בין בשוגג בין בסויד בין בכעס בין ברצון בין בכונה בין שלא
 בכונה באיזה צד ואופן שיהיה ברשות הקהלה ובית דינו פסיליא של מעלה ופסיליא של כסה
 יהיו כלם במלון וסבטלון וחשובין בכלי חרש הגשבר שאינו בו ספס שביתין ושביקין לא שרירן
 ולא מקדשין ככתוב ולא דבק ביד סאופה כן החוים לפעו ישוב " סחרו אפס ונתן לך רחמים
 ורחםך והרפך כאשר נשבע לאבותיך וכתוב ולא אכת " אלריך לטמוע אל כלעם ויהפוך " י
 אלריך לך את הקללה לברכה כי אהבך " יאלריך וכתוב ואתם הרבקים בני אלריכם היים
 כלכם היים

סדר הכרכה

שברך אברחם יצחק ויעקב אבותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך
 רבי פלוני או כרת פלוגתא הוא ואביו ואפו ואחיו ואחיותיו אשתו ובניו
 בנותיו דוריו וגו' יסיו נכדיו וקרוביו ומירעו וכל ישראל לפניך שיתן כה שידבנו לבו

לעֲרֵקָה אוֹ לְשַׁמֵּן הַמָּאֹר בְּכָל אֹפֶן שִׁיתַּנֵּם בְּשִׁבְרֵיהֶם יִבְרַכְהוּ הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּשְׁמְרֵהוּ
וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וַיַּצְלֵק וַיַּנְחֵחֵם וַיַּעֲלֵם וַיַּבְטֵל מֵעֲלֵיו וּמֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשְׁוֹת
וְכָל תְּלוּמוֹת רָעִים וַיִּתֵּן לֹבְנִים וְזָכָרִים עֹסְקֵי תוֹרָה וּמִקְיָמֵי מַעֲוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹת
לְבוֹ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

סדר וכוון נשמות

זְכוּר

אֱלֹהִים לְמוֹצָה אֶת נַפְשׁ רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית שֶׁהֵלֵךְ אוֹ שֶׁהִלְכָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא עִם נַפְשׁ אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב אוֹ שֶׁרַבְּבָה רַחֵל וְלֵאָה אֲשֶׁר
הֵם חַיִּים בְּגֵן עֵדֶן שִׁיתֵן רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית בְּנֹא אוֹ קְרוֹב מֵה שִׁדְּבָנוּ לָבוּ לְעֲרֵקָה אוֹ
לְשַׁמֵּן הַמָּאֹר לְכַפֵּרֵת נַפְשׁוֹ וְלִזְכָּרוֹן טוֹב הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכִין לוֹ מִנוּחָה אֲשֶׁר יִשְׁבּ לוֹ וְתִהְיֶה
נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים הַנְּצִיחִים בְּגֵן עֵדֶן תַּחַת כִּסֵּי הַכְּבוֹד וְלֵעֵת תְּחִילַת הַפְּתִיחַ יִקְיֵן וַיִּרְגֵן
עִם יִתְרֵ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה כְּרַכְתִּיב יְחִיו מִתִּיד גְּבֻלְתִּי יִקְוִמוּן הַקִּיעֵנוּ וְרַגְנֵנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה וְאַל פְּלוֹנִי
בְּנֹא אוֹ קְרוֹב אוֹ מִרְעֵו יִתְּנֵי טָכָר טוֹב וְחַיִּים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וַיִּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹת
לְבוֹ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ וְלָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

סדר התרת קללות בלשון הקדש ובלעו

שׁוֹלֵטִי

סִיּאָנוּ מוֹטֵי חַרְמֵים אֲרָרִים אֲלוֹת שְׁבוּעוֹת שְׁכֵנוֹת הַכְּרוּזוֹת בְּמִיָּם כְּשִׁפִּים
דְּבָרִים רָעִים כִּי פוֹסְרוּ פוֹסְטֵי אֵינְקָסָה דְנוּלוֹ יוֹדִיא וְזוֹ יוֹדִיא וְזוֹ יוֹדִיא וְזוֹ יוֹדִיא וְזוֹ יוֹדִיא וְזוֹ יוֹדִיא
מְנַטִּי קוֹוִילִי קְפוֹסְרוּ פוֹסְטֵי סוֹפְרוּ רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית אוֹ סוֹפְרֵי נִיגוֹ דְקָסָה
סוֹאָה קְלוֹלוֹת כִּי אֲבִיסֵרוּ פוֹשְׁטֵי אִסִּי אֲאֵלְטֵרִי אוֹ אֲלֵמְרִי אֲאִסִּי אוֹ אֲסִי אֲנַפְרָא סִי טְטִיסִי בִּין
בְּכַעַס בִּין בְּרַצוֹן בִּין בְּשׁוֹגֵג בִּין בְּמוֹיֵד בִּין בְּכוֹנָה בִּין בְּכוֹנָה בִּין בְּכוֹנָה בִּין בְּכוֹנָה
קוֹוֹאנְטִי סִיּאָנוּ בְּמִלִּים חֲטוּבִים כְּכָלִי חֲרַטְתִּי הַנְּטָבֵר טֵאִין בּוֹ מִשְׁטַח שְׁכֵתִין וְשִׁבְיָקִין לֹא שְׁרָרִין
וְלֹא קִיִּמִּין כְּפָתוּב וְלֹא יִדְבַק בִּידֶךָ מֵאוֹמֶה מִן הַחֲרָם לְמַעַן יִשׁוּב " מַחְרוֹן אֲפֹ וְנָתַן לָהּ
רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֵּךְ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וְכָתוּב וְלֹא אָבָה " אֲלֵרִיד לְשַׁמֹּעַ אֶל בְּלַעַם
וַיַּהַפּוּךְ " אֲלֵרִיד לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אֶהְבֶּךָ " אֲלֵרִיד וְכָתוּב וְאַתָּה הַדְּבָקִים בִּי
אֲלֵרִיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם

סדר הברכה

מִי

שֶׁבַד אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ שֶׁרַבְּבָה רַחֵל וְלֵאָה הוּא יִכְרַךְ רַבִּי פְּלוֹנִי
אִיסוֹ אִילְמוֹלִירִי אִילְפִילִיוֹלִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי
אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי אִילְפִיסְטֵרִי
דוֹסְדִית לֹסְלוֹנָה אִי בְּנִדְיָה אִי דִילִי בְּרַכְהָ רַחֵה וְהַעֲלֵהָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְרֵיו וְרֵינֵיו וַיַּבְטֵל מֵעֲלֵיו
וּמֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשְׁוֹת וְכָל הַלּוּמוֹת רָעִים אִי דִילִי כְּנִים וְזָכָרִים עֹסְקֵי תוֹרָה וּמִקְיָמֵי מַעֲוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֵא כָּל מִשְׁאֵלוֹתָ לָבוּ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן

סדר זכרון הנמשות

זכור

יִלְטוּבָה אֶת נַפְשׁ רַבִּי פְלוֹנִי שֶׁהִלֵּךְ לַחַי הָעוֹלָם הַבֵּא עִם נַפְשׁ אַבְרָהָם
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ כִּי דָרָה רַבִּי פְלוֹנִי פִיר לוֹ נַפְשׁ סוֹאוֹ כִּד לַעֲדָקָה וַיֵּא
 נַפְשׁ מֵרַת פְלוֹנִית שֶׁהִלְכָה לַחַי הָעוֹלָם הַבֵּא עִם נַפְשׁ שְׂרָה רַבִּי קֵה רַחֵל
 וְלֵאָה אֵי שׁוֹרֵי יְהוָה דּוֹמְדִית מְנוּחָה מוֹכָה בְּנֵן עֵרֶן אִי אֲרַבִּי פְלוֹנִי אִי אֲלֵפְסִי לִיָּה סוֹאָה שְׂכָר טוֹב
 וְחַיִּים טוֹבִים אֲמֵן :

ובמנחת זים טוב אדרון אוסר סה טאו תהלה לחד ובא לציון וכולי סדרא וקריש עד לעילא וכתבם ללן תפלה
 בלחש כסדר של שתייה ובקחש לילויסיס אחרונים אין אוסר שתייה ונוהגים לקרות כגלת סדר
 השירים שחברה שלמה עליוזשלום על עיקר גאולת מצרים וסארי הגאולות וכל
 השירים סיס נשיר השירים קריש קריש

צוארד כחרונים : תוריהבלעטה לך עם
 נקדות הכסף : עד שהפלד בכסכו נרד
 גתנריוח : צרור הסור דודי לבין שרילין ו
 אשכל הכפר דודי לי בכרטי עונדי :
 הגד יפה רעיהי הגד יפה עניד יונים : הגד
 יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננהו
 קרות כתינו ארויס רהיסנו ברותים ו
 אני חבצלת השרון שושנת העבקיס
 כשושנה בין החוחים כן רעיהי בין הבנות :
 כתפוח בעצי הער כדודי בין רחבנים כעלו
 חפרתי וישבתיו ופריו כחוק לחכי : הביאני
 אל בית היוזרלנו עלי אהבה : סככני
 באשיטות רפרוני כתפוחים כידחולת ארבה
 אני : טכאלו תחת לראשי וכינו תחכני :
 השבעתי אתכם כנות ירושלם כעבאות אין

השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
 פיהו כר טובים דהיד מיין : לביח שכניך
 טובים שסנת יורק שמך על בן עלכות אהבה
 ו סשכני אחריך נרנצה הביאני הפלד חדריו
 נגילה ונסמחה כד נכירה דודי מיין מיטרים
 אהבוך : שחורה אני ונאווה כנות ירושלם
 כאהלי קרר כיריעות שלמה : אל תראוני
 שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי
 גחרו בי שמי נמרה את הכרמים כרמי שלי
 לאנסרתיו : הנדה לי שאהבה נפשי איכה
 תרעה איכה תרכיץ כערהים שלמה אהיה
 געזיה על עררי חבדיך : אם לא תרעילך
 תיפה בנשים צאילך בעקבי הצאורעני את
 גיריך על משכנות הרעים : לססת ברכבי
 פרעה דפיתוך רעתי : גאנו לחיך בתרים

תרת נדרים

ולא מירשנו שיהיה בלי נדר. וכל מיני שבועות שנשבטנו בכל
לשון שיהיה על עצמנו או על אחרים בכל צד ואופן שיהיה. וגם
הרינו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו ולכל בני ביתנו כל מיני
אצות שמחות תרמים ארורים נדוים ונזופות וכוונים. וכל מיני
קללות שקבלנו את עצמנו או את אחרים. או אחרים שקללו אותנו
בין בהקוץ בין בחלום. ובפרט אם עברנו על אותם ארבע ועשרים
דברים שמנדין עליהם על כלם או על מקצתן או אפילו על אחת
מהם. או שעברנו על שום דבר שתיביב עלינו שום קללה. או שום
גזירה רעה. וכל מיני חלומות רעים שחלמנו על עצמנו או על אחרים.
או אחרים שחלמו עלינו רעה. וכל מיני פתרונים רעים על החלומות
שפתרנו לעצמנו או לאחרים. או אחרים שפתרו רעה לנו. וכל מיני
מסירת דין שמשרנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שמשרו
עלינו. וכל מיני פתחון פה לרעה שפתחנו פינו על עצמנו או על
אחרים. או אחרים שפתחו פיהם לרעה עלינו. וכל מיני גזירות קשות
ודעות וכל מיני עין הרע וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים.
וכל מיני גאון ובעס. וכל קפדנות ושנאה ותחרות. וכל מיני הןקרת
השם לבטלה. וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפינו. על הכל
הרינו מתחרטים עליהם חרטה נמורה. ומבטלים אותם ביטול נמור.
ואין אנחנו תוהים ומתחרטים חס ושלום על המצות ומעשים טובים
שעשינו ושקנימנו או שקבלנו או שהנהגנו. אלא הרינו מתחרטים
על שקבלנו הענינים ההם בחיוב נדר או שבועה. ואנחנו נירא
לנפשנו שלא נפשל חס ושלום בעון נדרים ושבועות ועל כלם
הרינו מתחרטים בהם ועליהם חרטה נמורה ומקפלים עלינו לשוב
בתשובה שלימה. ומעשה אנחנו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו
עליהם התרה נמורה:

ויעני השומעים

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה ובכרשות בית דין של
מעלה. ובכרשות בית דין של מטה:

וּבְרֵשׁוֹת חוֹדְתֵנוּ הַקְדוּשָׁה. וּבְרֵשׁוֹת סְנֵה־דְרֵי גְדוּלָה. וּבְרֵשׁוֹת
 סְנֵה־דְרֵי קַמְנָה. מִתְרִים יְהִי כָּל קַלְלוֹת אֵלוֹת וְשִׁמְתוֹת
 וְחֲרָמִים וְאֲרוּרִים וְנִדְוִיִּים וְנִזְיֻפּוֹת וּבִשְׂוִיִּים וּבִנְיֻיִים וְכָל דְבָרִים רָעִים
 וְכָל חֲלוּמוֹת רָעִים וּפְתוּרוֹת רָעוֹת וּמְסִירַת דִּין וּפְתוּחוֹן פֶּה לְרָעָה
 וְכָל מִינֵי דְבָרִים אֲסוּרִים. וְכָל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. וְכָל מִינֵי
 עֵין רָעָה וְכָל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים. וְכָל מִינֵי גְאוּה וְכַעַם
 וּמְפָדְנוּת וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחְרוּת. וְכָל מִינֵי נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וְנִזְיוֹת
 וְאִיסוּרִים וְקַבְלוֹת וּמְנַהֲגִים שֶׁהוֹשְׁמוּ עַל שׁוּם יְהוּדִי אוֹ יְהוּדִית.
 וּבִפְרָט אוֹתָם שֶׁהוֹשְׁמוּ (עַלְיֵכֶם אוֹ עַל שׁוּם אֶחָד מִבְּנֵי בְּתִיכֶם)
 וְכֵן קַלְלוֹת שֶׁקָּדְלוּ אֵתְכֶם אַחֲרֵיהֶם. אוֹ שֶׁקָּלְלֵתֶם אֶת עַצְמֵיכֶם אוֹ
 שֶׁקָּלְלֵתֶם אֶת אַחֲרֵיהֶם בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמוֹד בֵּין בְּכַעַם בֵּין בְּרָצוֹן
 בֵּין בְּכּוֹנֵה בֵּין שְׁלֵא בְּכּוֹנֵה בֵּין בְּחֵלוֹם בֵּין בְּהִקְיָץ כְּכֹל אוֹפֵן שִׁיְהִיָּה.
 אוֹ שֶׁנִּתְחַיְבַתְּכֶם שׁוּם קַלְלָה אוֹ אֲרוּר אוֹ חֲרָם אוֹ נְדוּי אוֹ נִזְיָפָה אוֹ
 שׁוּם גְּזֵרָה רָעָה בְּאִיזָה צַד וְאוֹפֵן שִׁיְהִיָּה. עַל הַכֹּל מַעֲתָה וּמַעֲכָשׁוֹ
 אֵנוּ מְתִירִין וּמְבַטְלִין מֵעַלְיֵכֶם אֶת הַכֹּל בְּצִירְיָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְכִית דִּיעוּ פִּמְלִיָּא שֶׁל מַעֲלָה. וּפִמְלִיָּא שֶׁל מַטָּה:

מִתְרִים לְכֶם. מִתְרִים לְכֶם. מִתְרִים לְכֶם.

שְׂרוּיִים לְכֶם. שְׂרוּיִים לְכֶם. שְׂרוּיִים לְכֶם.

מְחולִים לְכֶם. מְחולִים לְכֶם. מְחולִים לְכֶם.

אֵין בָּאן קַלְלוֹת. אֵין בָּאן אֵלוֹת. אֵין בָּאן שִׁמְתוֹת. אֵין בָּאן אֲרוּרִים.
 אֵין בָּאן חֲרָמִים. אֵין בָּאן נִדְוִיִּים. אֵין בָּאן נִזְיֻפּוֹת. אֵין בָּאן בְּשׂוִיִּים.
 אֵין בָּאן דְבָרִים רָעִים. אֵין בָּאן חֲלוּמוֹת רָעִים. אֵין בָּאן פְּתוּרוֹת
 רָעִים. אֵין בָּאן מְסִירַת דִּין. אֵין בָּאן פְּתוּחוֹן פֶּה לְרָעָה. אֵין בָּאן
 מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים. אֵין בָּאן גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. אֵין
 בָּאן עֵין רָעָה (וְנִשְׂוִיִּים). אֵין בָּאן עֵין הָרַע שֶׁל אֲנָשִׁים. אֵין בָּאן עֵין
 הָרַע שֶׁשׁוֹנְאִים וְאִתְבָּחִים). אֵין בָּאן דְבָרִים אֲסוּרִים. אֵין בָּאן קַבְלוֹת.

אין כאן מנהגים. וכלם יהיו בטלים ומבטלים וחשובים כחרם הנשפך. וכדבר שאין בו ממש. שבתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. וכל מיני עין הרע יסרו מעל כל ישראל. ומעליכם ומבנותיכם ויושלוכו במצולות ים. ככתוב ולא ידבק בך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מתרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה בנפשך נשבע לאבתיך :

אנא יהוה התמלא ברחמים ויבקשו רחמיה את בעסקי ויגלו רחמיה על מדותיה ויחמתקו דינין מעל עמך ישראל ומעלינו וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו כאילו אפרו צבור ומונח על המזבח והבט באפרו להצילנו לנו ויכל ישראל וכשם שפסקים ומתירים לכם הבית דין של משה. כך נסקימו ויתירו לכם הבית דין של מעלה :

וכל הקללות וכל התלומות רעים וכל פתרונות רעים וכל מסירת דין וכל שתחון פה לרעה וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני דברים אסורים וכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים כלם יתחפכו לכם לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה יהוה אלהיה לשנוע אל בעם ויהפוך יהוה אלהיה לך את הקללה לברכה כי אהבה יהוה אלהיה: וכתוב ואתם תברקו ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום :

עשה למען שמך: עשה למען מינדך: עשה למען תורתך: עשה למען קדושתך: יהי לרצון אמרי פיני והגיון לבני לפניך יהוה צורני וגואלי: יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ואח"כ השואל ימסור מודעא זאת:

תרינו מוסרים מודעה לפני הקדוש ברוך הוא ולפני בית דין של מעלה. ובית דין של משה. ולפניכב. ומבטלים מעתה ועד עולם כל מין קבלה אם נקבל עלינו מנדרים ושבעות וגיזרות

ואסורין וקנמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב בבל לשון בכל צד
 ואופן שיהיה בין בקרקין בין בחלום חוץ מדרך קבלת תענית אשר
 נקבל : ותנאי מודעה זו יהיה בהם עד עולם, ולא יתבטל בשום צד
 ואופן שיהיה, ואם נשפח לתנאי מודעה זו ונדור עוד, או נשבע עוד
 ולא נזכור לתנאי מודעה זו תוך כרי רביר לנדר או לשבועה, או
 בשעה שאנו זוכרים לתנאי מודעה זו נחזור לנדור או לישבע
 מחמת איוה סבה שתהיה, בין באנש בין ברצון בין בכונה בין
 שלא בכונה, בכל לשון נדרים ושבועות או נזירות או
 אסורים או קנמות או חרמות או הסכמות או קבלה בלב בכל צד
 ואופן שיהיה הרינו נכשל אותם בטול נמור ומתנים עליהם שיהיו
 בלם בטלים ומבוטלין לא שרירין ולא קמיין ולא יהיו חלין בבל
 הרינו מעתה מגלים דעתנו שאין לנו חפץ בהם ולא בקיומם כי
 אם בקיום תנאי מודעה זו שלא תתבטל לעולם :

ועוד אנו מוסרים מודעה לפניכם בכל לבנו ובכל נפשנו והרינו
 מבטלים מעתה ועד עולם כל מין מעשה של אסור אם
 נעשה חס ושלום ובן כל מין דבור של אסור אשר יצא מפינו חס
 ושלום מהמעשים ומהדבורים האסורים מדאורייתא או מדרבנן או
 מדברי קבלה או מדברי סופרים, וגם כל מיני מחשבות זרות
 והרהורים רעים וגם כל מיני גאוה ובעס וקפדנות וקנאה ושנאה
 ותחרות ותמדה ותאוה ונקימה ונמירה וכל מיני ראוה ושמיצה וריוח
 וקול ורמיזה האסורים, אם נעשה או נדבר או נחשוב אותם חס
 ושלום בין באנש בין ברצון, בין בשונג בין במזיד, בין כבעס בין
 בכונה בין שלא בכונה, בין בחלום בין בקרקין, מעתה הרי אנו
 מתחרטים עליהם ומתנים עליהם שיהיו בלם בטלים ומבוטלים
 מציקרון ולא יהיו חלין בבל ועיקר ובטולריון נתיחמטא בריון
 מעתה ועד עולם : (מס' נדרין ע"ב).

ועוד הבינו מוסרים מודעא לפניכם בכל לבנו ובכל נפשנו שכל
 מחשבה רעה והרהור רע ורעותא דלפא אם יעלה בלבנו
 ומוחנו ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואופן שאינו
 לכבוד ורצון הבורא יתברך מעבשיו אנו מבטלים אותן מחשבות
 והרהורים רעים ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון קודשא בריך
 הוא ושכינתיה בימור נמור כחרם הנשקר. ומכל שכן אם נדבר
 איזה דבור רע ואסור מעבשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים. ועתה
 אנו מקבצים ומפרטים באר היטב ואנו מגלים דעתנו ורצוננו בכל
 לבנו כי רצוננו ומאוננו וכוונתנו לעבוד את בוראינו אלהי אברהם
 יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור
 ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות. וכל מחשבה דבור
 ומעשה שהם נגד רצונו יתברך מעבשיו בטלים ומבטלים כי הם
 מצד יצר הרע והכל הרע באופן שכל עבודתנו להבורא יתברך
 שמו במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפני
 בוקא ברי שום פניה בליל ועקר. והכל הוא לשם יחוד קודשא
 בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחילו ליחרא לשם
 ייה בווה ביחודא שלים בשם כל ישראל לדעת רבי שמעון בן
 יוחאי ורבי אלעזר בנאי. ולדעת הרב רבי יצחק לוריניא אשכנזי.
 המקום ברחמינו יצורנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם:

ויתנו מעות לצדקה לעניים צנועים.

ואח"כ יקבלו העומדים מסירת מודעא וזו נומתא:

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה קבלנו מסירת המודעא
 הזאת אשר מסרתם (מב"ט) נופתכם נפשכם ורוחכם
 ונשמחכם לעלת כל העלות וסבת כל הסבות. וכך מה שתעשו
 מהיום נגד מסירת המודעא הזאת. הן במעשה הן בדבור והן
 במחשבה. אנחנו מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה
 בצירוף קודשא בריך הוא. ולא יעשו בכם נביא שום רשע בליל: